Sana ermiş bir kız lazım diye başladı, şapkasını masaya koyarken...

Ancak öylesi sabredebilir dedim, camdan dışarı bakarak...

Hayır, hayır, daha doğrusu hem evet, hem hayır... Sabredilmesi zor bir adamsın, Çiğdem'i ne zaman görsem senden şikayet ediyor ama o ayrı bir fasıl...

Güldüm hafifçe, Çiğdem'le biraz mola verdik zaten dedim.

Biliyorum. Kızın başının etini yemişsin geçen gün, niye o kadar bira içiyormuş. Feleği şaşmış senden. Bu herif gördüğüm en tutucu ateist dedi bana.

Gülüyordu, ben de güldüm, dışarda yürüyen sarı şapkalı bir kıza bakarak.

İtiraf etsene: Kitaplarıyla dinin ne kadar saçma bir şey olduğunu kanıtlamaya çalışan yazarımız, aslında içinde dindar bir bebek besliyor.

Gözleriyle yüzümü takip ediyordu, ben de üç saniye gözlerine baktım, gözüm hızlı yürüyen mini etekli bir kıza kaydı, bacaklarını sergilemekte ustalaştığı belli oluyordu.

Sağlık diyorsun içmiyorsun, sigaran yok, bir yere takılalım desek, evinde kös kös oturmaktan başka bir şey bilmiyorsun, kız arkadaş buluyoruz, kızlar azıp saldırıyor, beyefendi evlenmeden kendini rahat hissedemiyormuş, öyle diyor...

Gözlerindekinin kızgınlık mı, gülümseme mi olduğunu anlamaya çalışıyordum...Herhalde şakaydı bütün bunlar.

Beyefendi, ya bırak böyle kitap mitap yazmayı, seni hacca gönderelim, ihtida etmiş ol, helal süt emmiş bir kız bulup everelim, ya da azıcık aç kendini...İnanmadığın Tanrı'nın uydurma kitaplarına uygun yaşamayı bırak.

Bunu ciddi söylemişti sanırım. *Uygun değil ki* dedim ciddiye almış olarak.

Tövbe yarabbi diyerek güldü.

Ben de güldüm, esneyerek. *Çiğdem fitlemiş seni. İki gün sonra unutur arar nasılsa, dert etmene gerek yok* dedim.

Güldü. Umurunda değil Çiğdem miğdem, kız ölecek neredeyse seni adam edeceğim diye, sen hala...

Adam olmak istemiyorum. dedim lafını keserek.

Belli dedi.

Evet, aslında ihtida fikri fena değil, artık heyecana ihtiyacım var veya yok ettiğim Tanrı beni kurbanlık istiyor, diyelim.

Şaşaladı, bu bakışını çok severdim. Güldüm.

. . .

Dediklerin doğru olabilir. Belki de inanmadığım Tanrı'ya göre yaşıyorum. İnsanın en mutlu olduğu zamanlar çocukluğu. Ben de içersem dedeme ihanet edermişim gibi geliyor. Evet, öldü, toprak oldu, ona dair bir iz yok, ama benden söz almıştı, ne olursa olsun içmeyecektim. Ona verdiğim sözü bırakıp iyi bir sevgili olamıyorum.

Bakışı duruldu, ikimiz de güldük.

Ben gidiyorum, burası ısındı, karşıdaki kitapçı serindir şimdi, biraz dolanıp kitap bakalım.

Çayın parasını bıraktı, çıktık.